

не давахъ Венелину спокойно да спи нощесь и го тревожахъ секи день. Неописанъ бѣше неговать восторгъ, кога то сполучи, да воздигне на Славянскъ тѣ земля страшень ликъ на Волжскіатъ (Бѣлгарскіатъ) царь Аттила, кой то ся забавляваше надъ страхуванье то на Восточныатъ Римъ и устрашяваше Западныатъ, и по исторически извѣстія, сѣсъ гордость доказа, какво Аттила имаше глубокъ умъ и высокъ душъ.

Кога то се появи въ свѣтъ первыатъ томъ на изслѣдованія та на Венелина за Бѣлгарете, Императорска та Россійска Академія, съ Высочайше то на Государя Императора дозволеніе, испрати, въ 1830 г. Венелина въ учено путешествіе по Молдавія, Влахія, Бѣлгарія и Румелія. Цѣль та на това путешествіе бѣше да обгльда, по возможности, сичкыте печатны и рѣкописны книги, кои то ся нахождатъ въ монастырскы те и другы те книгохранилища, на Славянски те нарѣчія и на языцы те Молдавски, Влашки и Гречески. Таково обозрѣніе (обгльдванье) можяше да послужи за да ся обогати Русскіатъ языкъ и да ся поясни исторія та на Россійско то Государство.

Академія та порѣчала на Венелина, освенъ